

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Szeressük embertársunkat, vagy azért mert jó, vagy azért, hogy jó legyen.”
Szent Ágoston

Az irgalmasság 7 új cselekedete

Joachim Wanke, kiérdemesült erfurti püspök 2012-ben a bajorországi Benediktbeuernben a „Türelem Istennel” – Kereső és kérdező emberek mint lehetőség a Caritasban címmel megrendezett konferencián elhangzott előadásában bemutatta és lényegre törően magyarázta az irgalmasság hét új cselekedetét, amelyről ekképpen vallott: „Az irgalmasság jelenkorunknak szóló cselekedetei nem tőlem származnak. Közösségi munka eredményeként születtek; már csak ezért is nagyon értékesek és meggyőzőek számomra.”

Valakinek azt mondani, hogy ide, közénk tartozol.

Társadalmunkat gyakran rideggé és könyörtelenné teszi az a tény, hogy embereket szorítanak a társadalmi élet peremére: munkanélkülieket, a meg nem születetteket, a pszichés betegeket, a nem honfitársainkat stb.

Számukra a jelzés, bármilyen módon is jut el hozzájuk: „Nem vagy kívülről! Hozzánk tartozol!” – pl. egyházközösségünkhöz. Ez nagyon is az irgalmasság időszerű műve.

Valakit meghallgatni.

A gyakran hallható és kifejezett kérés így hangzik: „Legyen egy kis időd a számomra! Oly nagyon egyedül vagyok! Senki nem hallgat meg!” Az üzöttséget keltő modern élet az ápolás és a társadalmi segítségnyújtás ökonomizálása kényszerít a lehetőleg gyors és hatékony cselekvésre. Gyakran – a segítségnyújtó akarata ellenére – hiányzik az idő, hogy a másikat egyszerűen meghallgassa. Időt szentelni a másinak, meghallgatni a másikat irgalmas tett, és ez ma oly sürgető, mint soha korunkat megelőzően – paradox módon éppen a technikailag kifogástalan, csúcsmódon kommunikáció korszakában.

Jót mondani valakiről.

Mindenki megtapasztalhatta már, hogy a beszélgetés, ülés, megbeszélés résztvevői között vannak olyanok, akik legelőször a jót, a pozitív látják a másikban egy sorra kerülő ügy vagy valamely kihívás kapcsán. Emellett szükséges rámutatni a fájó pontokra, gyógyító kritikát gyakorolni és ellenállását tanúsítani. Ami napjainkban gyakran hiányzik: a másik nagyrabecsülése, az alapvető jóindulat iránta és szándéka iránt, valamint személyének a tisztelete. Jót mondani valakiről – az egyház éles nyelvű kritikái nem lehetnének néha irgalmasabbak?

Valakit útjának egy részén elkísérni.

Sokakon nem segít egy jó tanács önmagában. Egyre komplikáltabb világunkban szüksége van arra a segítségre, hogy együtt tegyünk meg a kezdeti lépéseket, amíg a másik nem lesz olyan bátor és erős, hogy önállóan járja az útját. Az irgalmasság ezen tétével azt az üzenetet küldjük a segítségre szorulóknak, hogy „gyerünk, képes vagy rá, el tudod érni, meg tudod valósítani, számíthatsz rám a kezdeti lépéseknél”. A szociális munkások fel tudják mérni ennek a jelentőségét.

(folytatás a 4. oldalon)

4.
oldal

Mladifest 2022,
Medjugorje

7.
oldal

Jöjj Szentlélek

11.
oldal

Mi így éljük meg

Liturgikus útmutató

SZEPTEMBER

1

CSÜTÖRTÖK

(Szent Egyed)

1Kor 3,18-23; Zs 23; Lk 5,1-11

Minden a tiétek, ti Krisztuséi vagytok,

Krisztus pedig Istené

SZEPTEMBER

2

PÉNTEK

1Kor 4,1-5; Zs 36; Lk 5,33-39

Az Úr a szívek szándékait is felderíti

SZEPTEMBER

3

SZOMBAT

NAGY SZENT GERGELY

1Kor 4,9-15; Zs 144; Lk 6,1-5

Gyaláznak minket, de mi vigasztalunk

SZEPTEMBER

4

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 23. VASÁRNAP

(Szent Rozália, Szent Mózes) / Bölcs 9,13-19;

Zs 89; Filem 9b-10.12-17; Lk 14,25-33

Ki tudja elgondolni, mit kíván az Úr?

SZEPTEMBER

5

HÉTFŐ

(Kalkuttai Szent Teréz)

1Kor 5,1-8; Zs 5; Lk 6,6-11

Krisztus, a mi hűsvéti

Bárányunk feláldoztatott

SZEPTEMBER

6

KEDD

(Szent Zakariás)

1Kor 6,1-11; Zs 149; Lk 6,12-19

Az Úr Jézus Krisztus nevében és

Istenünk Lelke által megtisztultatok

SZEPTEMBER

7

SZERDA

**SZENT KÖRÖSI MÁRK, PONGRÁCZ ISTVÁN
ÉS GRODECZ MENYHÉRT ünnepe**

Bölcs 3,1-9; Zs 125; Mt 10,28-33

Reményük telve volt halhatatlansággal

SZEPTEMBER

8

CSÜTÖRTÖK

SZÚZ MÁRIA SZÜLETÉSE**(KISBOLDOGASSZONY) (ünnepe)** / (Szent

Adorján) / Mik 5,1-5a vagy Róm 8,28-30

Zs 12 Mt 1,1-16.18-23 / A legkisebb vagy,

mégis belőled származik az, aki uralkodik

SZEPTEMBER

9

PÉNTEK

(Szent I.Szergiusz, Kláver Szent Péter)

1Kor 9,16-19.22b-27; Zs 83; Lk 6,39-42

Mindenkinek szolgáljává lettem,

hogy minél többet megnyerjek

SZEPTEMBER

10

SZOMBAT

1Kor 10,10-22; Zs 115; Lk 6,43-49

Sokan egy test vagyunk,

mivel egy kenyérben részesedünk

SZEPTEMBER

11

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP

Kiv 32,7-11.13-14; Zs 50; 1Tim 1,12-17;

Lk 15,1-32 / Az Úr szánalomra indult,

és nem büntette népét, amint mondta

SZEPTEMBER

12

HÉTFŐ

SZÚZ MÁRIA SZENT NEVE

1Kor 11,17-26.33; Zs 39; Lk 7,1-10

Az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön

SZEPTEMBER

13

KEDD

ARANYSZÁJÚ(KRIZOSZTOMOSZ) SZENT JÁNOS

(Szent Tóbiás)

1Kor 12,12-14.27-31a; Zs 99; Lk 7,11-17

Ti Krisztus teste vagytok, s egyenként tagjai

SZEPTEMBER

14

SZERDA

A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA**(ünnepe)** / Szám 21,4-9 vagy Fil 2,6-11

Zs 77,1-38 Jn 3,13-17

Aki föltekintett a rézkígyóra, életben maradt

SZEPTEMBER

15

CSÜTÖRTÖK

A FÁJDALMAS SZÚZ

Zsid 5,7-9; Zs 30; Jn 19,25-27 vagy Lk 2,33-35

A szenvedésből tanulta meg az engedelmisséget

SZEPTEMBER

16

PÉNTEK

SZENT KORNÉL ÉS SZENT CIPRIÁN

(Szent Edit) / 1Kor 15,12-20; Zs 16; Lk 8,1-3

Ha Krisztus nem támadt föl,

hiábavaló a ti hitetek

SZEPTEMBER

17

SZOMBAT

SZENT HILDEGÁRD

(Bellarmin Szent Róbert)

1Kor 15,35-37.42-49; Zs 55; Lk 8,4-15

Romlásra vetik el, romlatlannak támad fel

SZEPTEMBER

18

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

(Szent Lambert, Copertinoi Szent József)

Ám 8,4-7; Zs 112; 1Tim 2,1-8; Lk 16,1-13

Megesküdt az Úr: sohasem felejttem el tetteiket

SZEPTEMBER

19

HÉTFŐ

(Szent Januáriusz)

Péld 3,27-34; Zs 14; Lk 8,16-18

Ne késs jót tenni a rászorulóval!

SZEPTEMBER

20

KEDD

KIM TAEGON SZENT ANDRÁS ÉS**KOREAI VÉRTANÚTÁRSAI** / Péld 21,1-6.10-13;

Zs 118,1-44; Lk 8,19-21 / Az igaz cselekvést

többre becsüli az Úr mint az áldozatot

SZEPTEMBER

21

SZERDA

SZENT MÁTÉ APOSTOL (ünnepe)

Ef 4,1-7.11-13; Zs 18A; Mt 9,9-13

Az Úr egyeseket apostolokká, evangélistákká tett

SZEPTEMBER

22

CSÜTÖRTÖK

(Szent Mauríusz és vértanútársai,

Szent Emmerám) / Préd 1,2-11; Zs 89; Lk 9,7-9

Ami volt, ugyanaz lesz majd,

mert nincs semmi új a nap alatt

SZEPTEMBER

23

PÉNTEK

PIETRELCINAI SZENT PIO

(Szent Zakariás és Erzsébet, Szent Linusz)

Préd 3,1-11; Zs 143; Lk 9,18-22 / Az ember

nem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől végig

SZEPTEMBER

24

SZOMBAT

SENTE GELLÉRT (ünnepe)

(Szent Bód, Beszteréd és Beneta) / Bölcs 3,1-9; Zs 125; Mt 10,28-33 / Isten próbára tette, és magához méltónak találta őket

SZEPTEMBER

25

VASÁRNAP

ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP

Ám 6,1a,4-7; Zs 145; 1Tim 6,11-16; Lk 16,19-31
Jaj a gondtalanoknak és elbizakodottaknak

SZEPTEMBER

26

HÉTFŐ

(Szent Kozma és Damján, Szent Nílus)

Jób 1,6-22; Zs 16; Lk 9,46-50

Az Úr adta, az Úr elvette,
áldott legyen az Úr neve!

SZEPTEMBER

27

KEDD

PÁLI SENTE VINCE

Jób 3,1-3.11-17.20-23; Zs 87; Lk 9,51-56

Miért nem haltam meg, mikor megszülettem?

SZEPTEMBER

28

SZERDA

(Szent Vencel, Ruiz Szent Lőrinc és vértanútársai, Szent Lióba) / Jób 9,1-12.14-16; Zs 87; Lk 9,57-62 / Hogy is lehetne igaza az embernek Istennel szemben?

SZEPTEMBER

29

CSÜTÖRTÖK

SENTE MIHÁLY, GÁBOR ÉS RÁFAEL FŐANGYALOK (ünnepe)

/ Dán 7,9-10.13-14 vagy Jel 12,7-12a Zs 137 Jn 1,47-51 / Örvendezetek mennyek, és ti, akik benne laktok!

SZEPTEMBER

30

PÉNTEK

SENTE JEROMOS

Jób 38,1.12-21; 40,3-5; Zs 138; Lk 10,13-16
Lett-e parancsodra reggel, mióta élsz?

Magyar és Magyarországhoz köthető szentek

Kapisztrán Szent János

Szent János 1386. június 24-én született Dél-Olaszországban, Capestranóban. Fiatalként jogot tanult és bíróként dolgozott, eljegyzett egy nápolyi grófi családból származó leányt. A Perugia és Malatesta közti háborúban elfogták és bebörtönözték. Megkísérelte a szökést, de újra elfogták. A börtönben átgondolta életét, felbontotta jegyességét és a ferences rend tagja lett.

Sokat fáradozott azon, hogy a rend a Szent Ferenc által adott szigorú szabályokhoz visszatérjen.

Sziénai Szent Bernadinnal vándorprédikátorként járták Európát, de mivel János csak olaszul és latinul beszélt, prédikációit fordítani kellett az embereknek. Prédikációinak egy része írásban ránk maradt a hallgatók feljegyzéseiből és saját írásaiból.

Magyarországra először Isten ígéjének hirdetése miatt hívták, de nagy szerepet játszott a nándorfehérvári csatát megelőző szervezkedésben, katonatoborzásban. Hunyadi Jánossal karöltve harcolt Kapisztrán János is a törökök

ellen, míg Nándorfehérvárnál 1456-ban győzedelmet arattak.

Ugyan III. Kallixtus pápa a csata előtt mintegy egy hónappal elrendelte a kezdetben nem is délre időzített harangszót és imádkozást a keresztény seregek győzelméért, mégis a nyugati és különösen a magyar közvélemény összekapcsolja a nándorfehérvári győzelmet és a déli harangszót. Tény, hogy Európa lelkesedéssel fogadta a győzelem hírért és ettől kezdve a déli harangszó örömhírré módosult és ezáltal a kereszténység ezen diadalának emlékét őrzi nemcsak Magyarországon, hanem világszerte is. Egy évvel később a pápa augusztus 6-át (amikor a győzelem híre Rómába érkezett), Urunk színeváltozása ünnepét főünnepé nyilvánította.

Három héttel a diadal után meghalt Hunyadi János, október 23-án pedig Kapisztrán János is, az újlaki kolostorban. 1690-ben avatták szentté, ünnepét 1969-ben halálának napjára, október 23-ára tették.

archiv.katolikus.hu/szentek/1023.html

Boros Bogárka

(folytatás az első oldalról) Ebben az összefüggésben azonban nem szociális segítségnyújtásról van szó. Azokról is szó van, akik bensőjükben hordozzák a vágyat, hogy keressék Istent. Az ilyeneknek szükségük van olyan emberekre, akik szavukkal és tettükkel elkísérik őket hívővé válásuk vagy hitben nagykorúvá válásuk útján. Szükségük van továbbá olyan megértő emberekre, akik segítenek rajtuk, hogy rövidebb-hosszabb elidegenedésük után újra integrálódjanak a krisztuskövetők közösségébe, vesszőfutás nélkül.

Valamit megosztani.

A jövőben sem lesz a földön tökéletes igazságosság. Szükségeltetik a segítségnyújtás azoknak, akik nem képesek önmagukon segíteni. Akármilyen perfekcióval megszervezett világunkban szükségszerűnek marad meg a pénz, a természetbeni adományok, a lehetőségek és esélyek megosztása. Az egyre növekvő társadalmi anonimitásban újra növekszik az alábbi bölcs mondás jelentősége: „A megosztott fájdalom fél fájdalom, és a megosztott öröm dupla öröm!”

Valakit meglátogatni.

Az a tapasztalatom, hogy jobb meglátogatni valakit otthonában, mintsem arra várni, amíg ő jön el hozzám. A látogatás közösséget foganatosít. Érte

megy a másikért ott, ahol erősnek és biztonságban érzi magát. Egymás meglátogatásának kultúrája az egyházközösségekben igen drága. Ne engedjük, hogy ez kihajjon! Azokat is szólítsuk meg, akik nem hozzánk tartozók, mert ők is Istenhez tartozók, és ennek elegendőnek kell lenni a számunkra.

Valakiért imádkozni.

Aki másokért imádkozik, más szemmel tekint rá, és másként találkozik vele. Még a nem keresztyénekekben is megvan a hála azért, ha imádkoznak értük. Áldás az, ha falun vagy városon van egy hely, ahol rendszeresen és minden lakost képviselve, élőket és holtakat közbenjáró imádságba foglalnak. Édesapa- vagy édesanyaként beszéld el gyermekednek, unokádnak, hogy imádkozom érted! Tegyük ezt egymásért éppen ott, ahol feszültségek terhelik a törekeny emberi kapcsolatokat, és ahol a szavak már nem tölthetik be küldetésüket. Isten irgalmassága felülmúlja tanácsatlanságunkat és gyászunkat.

Meggyőződésem, az irgalmassággyakorlás jelenkori cselekedetei – szellemgazdag módon gyakorolva – lelkesíthetnek embereket, és mind a hét cselekedet eredményesen „prédikálhat” mindenkinek. Az ilyen és ehhez hasonló tettek megőrzik az elszáradástól hitünket.

Plébánosi ajánlással Marci pap

Mladifest 2022, Medjugorje

Bizonyosan mindenkinek, aki még nem járt ott előugrik egy kép, egy elképzelés, hogy mi is lehet az, hogyan is nézhet ki ez a bizonyos zarándokhely. Én is így éreztem, amikor egy beszélgetés estén Ottó Tisztelendő Úrnál felhozódott ez a téma. Egyszerre több képet is láttam magam előtt, nagy kavarodás volt az elmémben, valószínűleg azért, mert nem tudtam hova tenni ezt a sok-sok vizualizációt. Ami akkor egy ponton nagyon megfogott az az, hogy jött egy érzés, hogy nekünk ide el kell hogy mennünk és megtapasztalnunk a „Medjugorje érzést”.

Jött is az ötletelés hamar, azon az estén kialakult a szervező csapat és már meg is határoztuk az első találkozó időpontját. Engem személy szerint a kíváncsiság vezetett, nagyon szerettem volna egy olyan dolgot átélni ott, ami hitem megszilárdításához, megerősödéséhez segít engem. Ahogy közeledett az indulás, a kíváncsiság mellé pár kérdés is megfogalmazódott bennem, amit úgy éreztem, hogy ott a Szűzanyánál kell én letennem.

Nagy hőség és kánikula fogadott, viszont sem az idős asszonyoktól, sem a fiatal korosztálytól nem hallottam panaszkodást, idegességet a hét folyamán, mindenki olyan szinten határozott és kitartó volt, hogy öröm volt nézni.

Mivel ez ifjúsági fesztivál volt, így nagyon sok fiatalal találkozhattunk több mint 70 különböző országból. Nem volt itt se telefonozás, se klikkesedés, mindenki egyként imádkozott az ő saját anyanyelvén (ezt egy külön csoda hallani),

egyként énekelte a gyönyörű énekeket, amelyeket egy nemzetközi kórus adott elő egész héten. A zarándoklat során nekem a szentmisék, szent-ségimádások alatti csendek jelentettek a legtöbbet, akkor realizáltam, hogy mennyire nem fordítunk időt magunkra a szürke hétköznapiakban, a hétvégéken meg annyira sem. Hihetetlen hasznos énidőket élhettem meg. Csodálatos volt látni, hogy több tízezer ember milyen boldogan tudja megélni hitét, egész héten azon gondolkodtam, hogy hogyan lehetne az otthonainkban is egy ilyen légkört kialakítani és ekkor tudatosult bennem, hogy miért is mondták el több beszédben, miért hangsúlyozta Ottó pap bácsi a tanúságtételek súlyát, fontosságát.

Boldogan, feltöltődve és nagy határozottsággal érkeztem haza, nagyon vártam már hogy én is végre tanúságot tudjak tenni. Úgymond hamar

„le lettek törve a szárnyaim”, ahogy megpróbáltam egy pár ismerős körében tanúságot tenni, azonnal jöttek felém a negatív vélemények, a lenéző beszólások és a szarkazmussal tarkított szkepticizmus. És ez mind egyszerre. Végig tartottam és a beszélgetés végén odajött hozzám egy személy, aki addig nem szólt semmit és azt mondta: gratulálok, hogy mindvégig kitartottál, nagyon szép tanúság tétel volt. Ekkor éreztem először azt, hogy a Szűzanya engem is megbízott és ez lehetett az én első próbatételem. Végezetül annyit szeretnék kiemelni, hogy biztosan visszatérek, ha tehetem minden évben, mert ez egy olyan feltöltődés, amit semmilyen formában való vakáció nem tud adni. Mindenkinek azt ajánlom, hogy menjen el és élje meg milyen a Szűzanya előtt letenni gondjainkat, kéréseinket.

Lakatos László

Međugorje egy olyan hely, amelyet nehéz szavakkal leírni, inkább átélni, megérteni kell és a részese lenni. Tényleg nehéz szavakba foglalni az ott átélteket, egyrészt azért, mert nem lenne elég rá ez a papír, másrészt azért, mert nehezen találok olyan szavakat, amelyek teljesen visszaadják azt, amit mondani szeretnék az ott eltöltött egy hétről.

Úgy érzem, hogy bátran kijelenthetem azt, hogy Međugorje egy olyan hely, ahol Isten és az ember találkozik. Emberek ezrei gyűlnek össze a világ minden tájáról és ugyanazt a nyelvet, a szeretet nyelvét beszélik és az emberek lelkében lévő öröm pedig látható minden résztvevő arcán, mosolyában, csillogó tekintetében és érzékelhető minden egyes ember hangjában.

Ez nem csak egy kirándulás volt, hanem lelki utazás is, ahová kíváncsian, de kisebb-nagyobb kérésekkel, viszont hálával is indultam. Örömmel mondhatom, hogy feltöltődve, még több hálával a szívemben, hitemben megerősödve és felszabadulva tértem haza, annak ellenére, hogy fizikailag kissé elfáradtam. Egy zarándoklat erről szól, hogy nekem is tennem kell és adnom kell valamit azért, hogy valahol visszakaphassam. Azt kell mondanom, hogy ezt sokszorosan visszakaptam lelki feltöltődés és megerősödés formájában.

Már indulás előtt megfordult a fejemben az a gondolat, hogy én mezítláb szeretnék felmászni a Kálvária-hegyre (Krizevac), viszont az ott létünk alatt valahogyan belefelejtkeztem ebbe a gondolatba. Aztán aznap hajnalban, amikor indultunk a hegyre nem tudom hogyan és miért, de egy papucsban indultam el. Amikor ráeszméltem, hogy hoppá, ebben nem fogok tudni hegyet mászni gyorsan visszaszaladtam és lecseréltem a cipőmet, de az autóbuszban miközben a Krizevac felé tartottunk úgy éreztem, hogy így akar üzenni nekem a Jó Isten, hogy legyek bátor és merjek felmenni mezítláb a hegyre. Végül megtettem, levettem a cipőmet és mezítláb mentem fel a hegyes sziklákon. Talán ez volt az a pillanat, amikor úgy igazán megtapasztalhattam az Ő jelenlétét, bátorítását és erejét. Külön öröm a számomra az, hogy szervezőként többszörösen élhettük át ezt a csodát, hiszen láthattuk a csoport tagjait, ahogy sorban kinyitják a szívüket, befogadják a Jó Istent és hagyják, hogy a Szűzanya munkálkodjék, tegye a dolgát. Nagyon nagy szabadság rábízni magad Istenre és hagyni, hogy arra az útra tereljen, amelyet valóban neked szánt. Most már tudom, nem azt kell mondanom, hogy hiszem, ha látom, hanem azt, hogy látom, mert hiszem.

Lázár Cecília

Mit taníthat a kis herceg?

Ezt a történetet szerintem senkinek sem kell igazán bemutatni, mivel úgy vélem már mindenki hallott róla valamilyen formában, mostanra már a kisebbek számára is készültek érthető és élvezhető rajzfilmek belőle. Személy szerint, amikor először bele olvastam zöldfülű harmadikosként ebbe a könyvbe, nem igazán nyerte el a tetszésemet és úgy gondoltam, hogy elég unalmas könyv lehet, már a bevezetése elég gyerekes, így kedvem se volt elolvasni, csak ott hevert a könyvespolcon és kézbe se vettem elég hosszú ideig.

Aztán pár év múlva elfogott a klasszikusok iránti vágy és úgy gondoltam, ha az „Aliz Csodaországban-t képes voltam elolvasni és még tetszett is, ez is érdekelhet. Ahogy elkezdtem olvasni a könyvet rájöttem, hogy annyira magával ragadó, hogy nem tudom mit nem lehet nem szeretni benne, aztán a vége fele rájöttem, hogy ez igazából nem gyerekek számára írt mese, hanem a felnőtteket próbálja visszavarázsolni valamiképpen abba a mesevilágba, amiből talán nem is szabadna, hogy kinőjön senki sem.

Ez a könyv nem csak, hogy rávilágít és bemutatja sorba, hogy mi emberek, milyen önzők, hiúk és magányosak vagyunk, hanem azt is szembe tükrözi, sőt nyíltan elmondja, hogy „Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem léteznek, az embereknek nincsenek is barátaik” és sajnos tényleg ez az igazság, mert sokszor inkább eldobunk egy barátságot ahelyett, hogy megpróbálnánk helyrehozni azt.

A legnagyobb hiba talán tényleg az, hogy a szemünkkel nézünk és nem a szívünkkel, az anyagi dolgok a fontosak, hogy kiből mennyi hasznot húzhatunk le és nem az, hogy valakit igazán megismerjünk, elfogadjuk a nézetét és meghallgassuk azt, ami a szíve mélyén van elásva mélyen.

Ahogy egyre inkább felnövünk szerintem az, ami a szívünk mélyén van, egyre elzártabb helyre kerül és egyre inkább félünk kimutatni azokat az érzéseket, amelyek bennünk

vannak, pedig mindenkinek fáj valami ott mélyen legbelül, mert „Aki hagyja, hogy megszeledtsék, az a sírás kockázatát is vállalja vele...”, és szerintem akármilyen világot éljünk is, ha valaki előtt meg merjük mutatni a könyveinket, akkor abban az emberben biztos, hogy nagyon megbízunk.

A gyermekek általában mind olyanok mint a kis herceg, a szívükkel néznek, kíváncsiak erre a világra és nem fogalmaznak meg magukban előítéletet senki és semmi iránt. Nem számít nekik a bőrszín, a nyelv, de még az sem, hogy akivel barátkozni akarnak az fiú vagy lány, nem félnek sírni ha fáj, sem pedig hangosan felnevetni ha igazán boldogok. Szerintem ők varázslatos módon látják még ezt a világot, nem a szemükkel, hanem ahogy a róka is elmondta a titkát: „... jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan”.

Vitos Beáta

Jöjj Szentlélek

„A tanítás célja a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és őszinte hitből fakadó szeretet” (1Tim 1,5). „Legyen ez számunkra egész évben szándék, cél, hogy tiszta szívből fakadó szeretetre, jó lelkiismeretre és őszinte hitre neveljük a gyerekeket, mint amire Jézus Krisztus tanította tanítványait”

Tiszta szívvel

„Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent” (Mt 5,8). A tiszta szívre törekednünk kell. „Nagy gonddal őrizd a szívedet, mert hiszen belőle indul ki az élet” (Péld 4,23). Megőrizni a szívünket azt jelenti, hogy meglássuk a szépségben, jószágban, igazságban, a teremtett világ csodájában az Istent. Assisi Szent Ferenc, amikor meglátott egy hullócsilлагot, azt mondta: „Istenem, legördült az arcodról egy könnycsepp, hát még Te is tudsz sírni?” – Mindenről az Isten jutott eszébe, mindenben meglátta Őt, akinek az egész teremtett világ a keze simogatását viseli magán. A gyerekeket azért kell a tiszta szív megőrzésére tanítani, hogy életük során észrevegyék Isten jelenlétét.

Felelősek vagyunk a teremtett világért, amiké a társunk a létezésben. Amikor azt olvassuk a Szentírásból: „...töltsétek be a földet, és hajtások uralmatok alá!” (Ter 1,28), ez nem azt jelenti, hogy azzal bármit megtehetünk. Az Istennél az uralkodás egybeesik a szeretettel, de ma az ember azt gondolja, bármit megtehet a világgal, embertársaival, akiket eszköznek tart. Jézus bármit megtesz értünk, meg is halt értünk. Arra kell megtanítani a gyerekeket, hogy az uralkodás áldozattal jár, mert aki első akar lenni Jézus tanítása szerint, az: „legyen a szolgátok” (Mt 20,27). Aki első akar lenni az iskolai nevelésben, az vállalja a tiszta szív szolgálatát. Isten ránk bízta a gyerekeket.

Vianney Szent János, amikor Ars falu határához érkezett, letérdelt, és azt mondta: „Egyetlen ember is végtelen értékű, Istenem, rám bízta kettőszáz végtelen értékű embert.” Hány végtelen értékű fiatalot bízott ránk az Isten?

Jó lelkiismerettel.

A jó lelkiismeret összefügg a tiszta szívvel. A lelkiismeretet nevelni kell ahhoz, hogy felismerje a jót és a rosszat. Számtalan döntéshelyzetből az ember két irányba indulhat el. Ha csak a pillanatnyi cél számít az emberi kapcsolatok helyett, akkor a gyermek nem jó irányban halad, de egy helyes döntéssel a felnőtté válás útjára is léphet. Arra kell nevelni, hogy tiszta szívvel, jó lelkiismerettel élje az életét, hogy meglássa embertársaiban az isteni képmást, akiért felelősséget kell vállalnia, akit szeretnie kell.

Őszinte hittel

Az őszinte hit azt jelenti, hogy odaadom a szívemet az Istennek, akiben hiszek. „Menjetekek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!” (Mt 28,19), mondja az Úr, vagyis adjátok a szíveteket a Mesternek, és tanuljatok egymástól, épüljetekek egymás hitén, egymás odaadottságán. Úgy kell tehát tanítani, hogy közben magunk is tanítványok legyünk. Yehudi Menuhin, a híres hegedűművész mondta: „Mindenkinek tanítványa akarok lenni, önmagamnak pedig mestere.”

Ha tudunk nyitott szívvel odafigyelni, akkor tudjuk a hitünket növelni, átadni, odafigyelni az Istenre, aki sokféleképpen szól hozzánk, még a gyerekeken keresztül is. Őszinte, tiszta hittel, szívünket odaadva tanítsuk a gyerekeket, hogy együtt haladjunk velük az örök élet felé vezető úton.

Legyen bennünk alázat, nyitottság a tudásra, az Istentől jövő üzenetekre, a szolgálatra, és a tanításnak célja legyen a tiszta szívből, jó lelkiismeretből, és őszinte hitből fakadó isteni szeretet.

Marci pap

Beran Ferenc: Az Egyház társadalmi tanításának üzenete III.rész

Etikai igazságok és elvek a társadalom szolgálatában

A Katolikus Egyház fontosnak tartotta, hogy tanításnak összegzésére egy kompendiumot hozzon létre (2004), amely témakörök szerint ös - szefoglalja az eddig kiadott szociális enciklikák üzenetét, s ezzel együtt egy etikai rendszert is alkotson. Erre azért volt nagy szükség, mert az egyes enciklikák ugyan mindig hivatkoztak etikai igazságokra és elvekre, de nem tartották feladatuknak, hogy ezeket egy rendszerben bemutassák úgy, hogy azok egymás közötti belső összefüggéseit, hatása-it is elemezzék. A Szenszék által kiadott kompendium azonban ennek a jogos igénynek is eleget tesz. Különbséget tesz etikai igazságok (igazság, szabadság, igazságosság, szeretet) és etikai elvek (szubszidiaritás, szolidaritás, közjó) között. Felhívja a figyelmet arra, hogy az etikai értékek megalapozzák és megkívánják az etikai elveket, valamint mind az értékek, mind az elvek az emberi személy méltóságra vezethetők vissza. A következőkben az igazságosság értékével, a közjó elvével foglalkozunk, majd külön kitérünk a szegények melletti elkötelezett ség eszméjére, amely feltételezi a javak egyetemes rendeltetésének, a szolidaritás és a szubszidiaritás elvének érvényesítését.

Az igazságosság, mint a béke alapvető feltétele

A szociális enciklikák meghatározott történelmi helyzetben jöttek létre, így feladatuknak tekintették, hogy az adott kor problémáival foglalkozzanak. Az első enciklika, amelyet 1891-ben XIII. Leó pápa írt *Rerum novarum* (Új dolgokról) címmel, a munkásság megalázott és kiszolgáltatott helyzetével foglalkozott. Mindnyájunk számára ismert, hogy

a nagyüzemi gyáripár létrehozta a munkás-ságot. A munkások, ahogy József Attila írja, a „város peremén” szűk lakásokban éltek, állandóan fenyegette őket a munkanélküliség és a kilakoltatás réme. A munkásság, hogy helyzetét javítsa, szerveződni kezdett, és küzdelmet indított a tőkés ellen. Felvetődött azonban a kérdés: a harc melyik módja célravezető, és fel-lel meg az ember etikai normáinak. Karl Marx ezt a küzdelmet „osztályharcnak” nevezte, és azt vallotta, hogy ez a harc szükségszerűen forradalomba torkollik.

A *Rerum novarum* elítéli a forradalomra irányuló osztályharcot, a konfliktus békés rendezését sürgeti, amelynek az igazságosság és a szeretet szellemében kell megvalósulnia. A pápa etikai megalapozottságú érvelésében az emberi természetre hivatkozik. E szerint minden embernek természetéből fakadó joga, hogy munkájával tőkét szerezzen, gyárat hozzon létre, és ott munkásokat foglalkoztasson. A tőkéhez jutott és másokat foglalkoztató embernek azonban tiszteletben kell tartania a munkások alapvető jogait. Elsősorban biztosítani kell számukra a munkájukért járó jogos bért, amelynek visszatartását a Biblia szavával a legsúlyosabb bűnnek, „égbekiáltó bűnnek” tartja. A munkásnak is tisztelnie kell a tőkét, mivel munkalehetőséget biztosít számára. Az emberi természetből fakadóan azonban joga van arra, hogy egyénileg és közösségileg fellépjen ellene, ha csorbulnak ezek az alapvető jogai. A szakszervezetek jogos voltát a dokumentum az emberi természet törekvésével magyarázta.

A nemzetközi háborús konfliktusok békés rendezése

Az idősebbek emlékeznek arra, hogy a hatvanas évek elején a nemzetközi politikai helyzet pattanásig feszült volt. Ezt a feszültséget elsősorban a berlini fal felépítése (1961.

augusztus) és az ún. kubai válság (1962. október) okozta. A feszültség feloldása érdekében 1963. április 11-én, XXIII. János pápa (akit azóta az Egyház szentté avatott) Pacem in terris (Békét a világnak) kezdetű szociális körlevélben fordult a világ népeihez, amelyben felhívta a figyelmet arra, hogy a nemzetközi béke feltétele nem a katonai erőegyensúly, hanem az „az igazság, az igazságosság, a szeretet és a szabadság” megvalósulása. Az enciklikának nagy nemzetközi visszhangja volt. Ennek egyik jele volt, hogy az MTI előbb fordította le a szöveget magyarra, mint ahogy a hivatalos egyházi fordítás elkészült. A pápa az enciklika (és személyének közvetlensége) miatt nagy népszerűségnek örvendett az egész világon. Anélkül, hogy jelen nemzetközi, vagy hazai társadalmi helyzetet elemeznénk, érdemes feltenni a kérdést: világunkban megvalósul-

az igazságosságra épülő béke? Úgy tűnik, hogy sajnos csak kevés helyen jön létre. Ennek az egyik oka, hogy a tőkés, vagy a tőkét exportáló multinacionális cégek vagy országok jelentős része nem mond le az egyre nagyobb haszonról, és a szegények száma növekszik. A nemzetközi statisztikákat olvasva láthatjuk, hogy bár a GDP, vagyis az egyes országok hazai bruttó terméke, a világ valamennyi régiójában növekedett, nem eredményezte a jólét növekedését. Ezek az adatok azt mutatják, hogy lehetőség lenne a helyzet javítására, ha megvalósulna az igazságosság és a szeretet.

 tar.eucharisztikuskongresszus.com/Elokeszuleti%20fuzet/jojjetek_hozzam_mindnyajan.pdf

Összeállította: Nagy Kercsó Katalin

A szentlélek és a család

Minden embernek szüksége van a kegyelemre, hogy élethelyzetét helyesen tudja megélni, legyen az családos ember, pap vagy szerzetes, egyedülálló, szegény vagy gazdag. Nem csak személyesen van szükségünk erre a kegyelemre, hanem szűkebb és tágabb környezetünkben, közösségeinkben. Minden közösségnek szüksége van egy irányítóra, aki összefogja a tagokat. Ha nincs ilyen, törvényszerű, hogy eluralkodik az önzés, az ellentét, a hatalom iránti harc, a békétlenség. Nekünk, katolikusoknak mindig törekednünk kell rá, hogy azonkívül, hogy Isten irányítja személyes életünket, őt a Szentlélek által hagyjuk működni családjunkban, és alapvetően minden közösségünkben is.

A család, amely alapja a Szentháromságos-hitnek, a Szentlélek által egybetartott közösség kell, hogy legyen. A családban életre kell kelnie annak az Istennek, aki közösségre teremtette az embert. Saját képére és hasonlatosságára teremtett minket, azaz lelünk a Szentháromság képére teremtettet. Akkor élünk igazán emberként, ha olyan kapcsolataink vannak, melyekkel másokat gazdagítunk, és önmagunk is gazdagabbakká leszünk. Ha kapcsolatainkban nem vagyunk képesek önmagunkat adni a másoknak, hanem mindig csak profitálni akarunk belőlük, akkor csak elszegényedünk, egyre magányosabbak leszünk.

Igazán nehéz dolog kitörni egy téves gondolkodásmódból, és ez ma, a családok tekintetében különösen is igaz. A katolikus felfogásnak, az önatadásán alapuló közösség-eszménynek mond ellent a divatos gender-elmélet, mely a nemek eltörlését, az azonos neműek házasságát és örökre fogadási jogát célozza meg. Nem csak ilyen, látszólag távolinak tűnő dolgokban jelenik ez meg. A férfias magatartásra való nevelés, mely az önfegyelemben, a kitartásban, a szellemi és fizikai erőben nyilvánul meg, szinte már teljesen ritkaság. Ugyanígy a lányok nevelésében is ritkaság arról beszélni, hogy a családban majd, mint gondoskodó, gyengéd anyákká kell válniuk.

Ehelyett a közgondolkodás szívesen ad eléjük olyan ideált, mely inkább az utcalány és a sikeres üzletasszony keverékéhez hasonlítható. A családokban a gyermekeknek könnyebben adunk méregdrága kommunikációs eszközöket, mint kinevelni bennük azokat a készségeket, melyekre felnőttként is szükségük lesz. Ne gondoljuk, hogy a nyugati gondolkodás, az „american way of life” megáll ezen a ponton! Ne kételkedjünk abban, hogy a helyzet már igen súlyos, hogy egyre sürgetőbb lesz válszolni ezekre a kihívásokra!

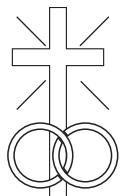
Istennek legyen hála, közösségünkben számos család él példás családi életet. Meg vagyok győződve arról, hogy a mi közösségünk is egy mustármag, egy apró csíra, mely jellemtként ragyog sokak előtt.

A Szentlélek munkálkodik abban, aki mer bízni Istenben, az ő parancsaiban, az ő hitében, melyet az Egyház őriz. Tudjuk, érezzük, hogy annyi probléma van a világban, kezdve a mérhetetlen éhezéstől, a keleti és az afrikai egyházüldözésen át, a világméretű demográfiai robbanásig. Nekünk ez a harcunk! Vissza kell tértünk a valóságba, elfogadnunk azt, hogy egyedül Isten a biztosítéka az emberi életnek, és hogy ez az élet a családban tud kiteljesedni.

A Szentlélek tanít meg minket arra, hogyan kell csendes munkával, alázatosan összetartani a családot, ő segít minket, hogy a kihívások, a nehézségek idején is megmaradjunk a szent hitben, és ne párologjon el az Istenbe vetett reményünk. Katolikusként megélni családi életünket, nem egy újabb irányzat, nem emberi teljesítmény, hanem kapcsolat.

Az Szentháromsággal a Szentlelken keresztüli kapcsolat, igazán szabaddá tesz minket, családi életünket, és segít abban, hogy a nehézségek idején is lássuk a fényt. Kérjük a Szentlélek kiáradását családjainkra, induljunk el, és járjunk bátran az ő útján!

...

Házasságkötés

Szeretettel köszöntjük egyházközségünk új családját:

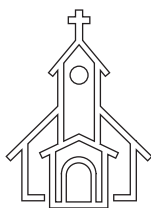
Máthé Róbert és Miklós Boróka

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyházközségünk új tagjait:

**Ravaszi Dóra
Bors Dániel
Simon Eszter
Csizsér Anna**

Ünnepeink

- Kisboldogasszony
- A Szent Kereszt felmagasztalása
- Szent Mihály főangyal

Mi így éljük meg

„Amikor a határainkon túllépünk és bekövetkezik a legrosszabb, akkor más valami nagyon Isten közeli csapódik le bennünk.” (szabadon idézve, Jakabos Barnabástól)

Mit kezdünk a töréseinkkel?

A világ nem tolerálja, ha valami nem jó, nem ép. Gondoljunk csak magunkra: a piacon, ha látok egy gyönyörű szép almát, mellette pedig egy nem teljesen kereket, nem tökéletesen pirosat, ütődöttet, akkor melyiket veszem meg? Nyilván azt, amelyik szebb, ugye? Ez természetes, viszont előfordulhat, hogy a kevésbé szép érettebb, édesebb, finomabb. A világ nem tolerálja, ha valami nem jó, nem ép. Ahogy az előbb az almákra, gondoljunk egy fogyatékos emberre. Ha ilyet látunk, sajnálkozva elfordítjuk a fejünket, hogy „Jaj, megverte az Isten...”. Pedig lehet, hogy csak mást kapott. Például egy mozgássérült ember lehet, hogy sokkal pozitívabb, mert tudja értékelni azt, amiye van az életben, éppen azért, mert neki nincs meg mindene. Egy autista lehet, hogy nagyon szépen zenél, vagy lehet, hogy jobban ért valamilyen tudományhoz. Egy Down-kóros lehet, hogy sokkal több élet-törőmöt tud átadni, mert nem fogja fel, hogy történnek körülötte rossz dolgok. Ha megfigyeljük egy kicsit: Isten minden rosszban, minden bajban elrejt valami jót és minden botlásunkból ki tudja hozni a legszebbet.

Mindig van újrakezdés

Egy (most már) nagy parfümgyártó cég próbált betörni a piacra, de sehogyan sem sikerült neki. Aztán az egyik vásárban egy érdeklődő leejtett egy üveg drága parfümöt a földre, ami összetört. Mekkora veszteség! Viszont ezután érdekes dolog történt: a kifolyt parfümnek olyan jó illata volt, hogy a körül álló emberek az illat miatt jöttek érdeklődni és vásárolni. Valóban veszteség volt-e az az egy eltört üveg? Vagy figyeljük meg szintén a természetet: ha valami elhal, a föld elemészti és táplálkozik belőle. A mag elhal, aztán újat hajt. Kár volt-e

elhalni? Ha egy gyümölcs megrohad, értékes komposzt lesz belőle, ugyanígy az állatok trágyájával meghintett föld a leggazdagabban termő. Minden téren a legrosszabb dolgokból lesznek a legszebbek.

Ha egy kicsit elvonatkoztatunk, nézzük meg a Bibliát és Isten megváltásának tervét. Dávid házából született a Megváltónk, de Dávid királynak több felesége volt, vajon melyiktől? Betsabétól, akit Dávid megkívánt és háborúban megölette a férjét. Egy olyan kapcsolatból, amely házasságtöréssel és gyilkossággal kezdődött, származik az az ember, aki megváltott. Na de ez a megváltás dolog, hogy is történt? Isten elküldte a fiát közénk, akiről az emberek azt hitték, hogy dicsőséggel visszafoglalja Izraelt. Aztán az elnyomó nép irigységből és félelemből megkínózta majd a leggyalázatosabb módon megölték. Jézus mondta sokszor, az Emberfiának szenvednie kell – „ó, nem, az nem lehet!” – senki sem hitte. A világ arra vár, ami szép, ami ép, ami dicsőség, de Isten terve nem az embereké.

Mi a tanulság abból, ahogy végbement a megváltás terve? Isten mindig fogja a legnagyobb bűneinket, a legrosszabb dolgokat, amik történnek és kihoz belőlük valami csodálatosan szépet. Csak az a kérdés, hogy ezt hiszem-e? Keresztény vagyok, oké, de elhiszem-e, hogy Isten minden kudarcából fel tud emelni és kialakít valami gyönyörűt?

Gergely Anna

A szentmise állandó énekei:

Communio

A szentmise állandó énekeiről szóló sorozatunk utolsó tételéhez érkeztünk, amelyben a *communio* (áldozási ének) kerül bemutatásra.

A latin *communio* kifejezés magyarul közösséget jelent. Azt a közösséget jelenti, amely az egyházban Krisztus köré csoportosul és az Ő testéből táplálkozik, magát az egyházat. Ezt a valóságot fogalmazza meg a híres francia jezsuita teológus, Henry de Lubac: „Az Egyház hozza létre az Eucharisziát, és az Eucharisztia hozza létre az Egyházat. Az Egyházat építő Eucharisztia és az Eucharisziát létrehozó Egyház nem azonos ugyan egymással, de a kettő között kölcsönhatás áll fenn. Az Eucharisziát ünneplő minden közösségben, a legkisebben is, maga Krisztus Egyháza van jelen, amely így folytatja a földön, emberlétünk korlátai között is, a Szentháromság szeretetközösségét.” Krisztus az utolsó vacsorán, amikor megalapította az Oltáriszentséget, akkor mindenkit meghívott és ma is meghív, hogy táplálkozzunk az Ő testéből és véréből. Minden szentmise ezt a közösséget hívja egybe, itt találkozunk Isten az emberrel és ember az emberrel, akik között létrejön az Isten által ránk áradó szeretet.

A Communio az Introitushoz és több „Uram, irgalmazz!”, „Dicsőség”, „Szent vagy és Isten Báránya” énekekhez hasonlóan, gregorián ének, amely szerkezetileg az Introitust követi. A következőképpen tevődik össze az Introitus és a Communio: Mindkét ének elején van egy rövid antifóna, amit zsoltárok követnek. Úgy énekeljük ezeket, hogy minden második zsoltár után megismételjük az antifónát. Csupán annyi különbség található a két ének között, hogy az Introitus zsoltárai végén van dicsőség, míg a Communio végén nincs.

Az előző cikkekben tárgyalt énekekhez hasonlóan, a communio története is több évszázadra nyúlik vissza. Már az ősi apostoli konstitúciókban – amelyek egy 8 könyvből álló liturgikus és egyházi jogi gyűjteményt alkotnak – említés történik erről az énekről, mint zsoltárok recitálásáról. Természetesen itt is egy rendszer található, ami azt jelenti, hogy minden ünnephez,

évközi vasárnaphoz, szentek miséjéhez van külön-külön communio más-más zsoltárokkal.

Összefoglalásként a communioról elmondhatjuk, hogy gyűjtő jellege van. Hív és biztat, hogy vegyük magunkhoz Krisztus testét. Zárszóként az egyik communio antifónáját példázom: „Ízleljétek és lássátok, hogy milyen édes az Úr! Boldog az az ember, ki őbenne bídes.”

Lestyán László

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Gerczuly Mihály
Jakab Róbert
Bocskor Ilona
Tánczos József
Salamon Hunor

Impresszum

Kiadja a Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 300 példányban.